

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

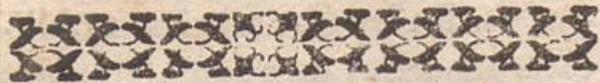
Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Ludovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. I. Ludovici ortus, & educatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

LIBER I.

DE PATRIS LUDOVICI
A PONTE ORTV, EDVCA-
tione, & muneribus gestis in
Societate.

CAPUT I.

LUDOVICI ORTVS
& Educatio.

I.

Enerabilis P. Ludovi-
cus de Ponte, magnus
Mysticæ Theologiæ
Magister, & speculum

perfectæ virtutis, natus est Vallis-
Oleti, Civitate Castellæ prænobili,
Anni 1554. die 11. Novembris,
horâ quartâ matutinâ, Ecclesiæ
Romanæ clavū tenente Julio III,
Imperij Romani Carolo V. So-
cietatis Jesv S. Ignatio Fundatore.
Pater fuit Alphonsus, ex peranti-

Ludovi-
cus na-
scitur 11.
Novēbr.
An. 1554

Eius Pa-
qua rentes.

A

qua rentes.

qua & illustri Cantabricæ nobilitatis prosapia, quæ dedit Hispaniæ viros literis, armis, munijs, & quod majus est, religione clarissimos mater Maria Vazquez, seu Vasquia nobilitate marito non impar. Ambo pietate præstantes, quæ in educatione liberorum apparuit: nam ea disciplina instituti erant, ut novitij Religiosi viderentur vicinia.

II.

*Soror &
fratres.*

Vnde mirum non est, quòd omnes postea tres fratres (nam tot erant) religiosum vitæ modum secuti sint, unâ cum sorore Anna, ante illos omnes progenita; quæ mundo suas sibi res habere jussio, Cœnobium, à Matre DEI appellatum, Ordinis Dominicani, ingressa cum per annos multos eximia virtute ac prudentiâ illud rexisset, post mortem cuidam, sibi familiari servæ DEI, se inter beatos
coelites

obili
pania
quod
mos
quia
Am
edu
nam
uo
r vi

quod
am
odū
na,
qua
ffo,
pel-
in-
exi-
re-
sibi
tos
tes

coelites conspicuam dedit. Ger-
manorum suorum primus fuit
Ludovicus noster, secundus An-
dreas, tertius Joannes de Ponte:
qui duo familiam Dominicanam
secuti, magno illi ornamento
fuere. Joannes quidem in Colle-
gio S. Thomæ Compluti, Magister
Ordinis, Censor opinionū susce-
ptarum de Fide (Qualificatorem,
S. Inquisitionis appellant) & Hi-
storiographus Regius, non minū
in cathedra, quā gubernatione
præclarus. Andreas autem studio-
sior contemplationis, & otij sacri,
cū inter alios emineret virtute
ac spiritu, tironibus ordinis insti-
tuendis præfectus fuit, in Mona-
sterio S. Pauli Vallisoleti: dignus
vterque prolixiore encomio: sed
ista obiter commemorasse hīc suf-
ficiat; ut intelligatur inter quales
educatus fuerit Ludovicus, quibus

jam tum venerationi fuit, ac
disciplinæ.

III.

*Ludovi-
ci Ba-
ptismus.* Non multis à natali diebus,
Christo in sacra unda renatum,
in Parochia Dominæ nostræ, qua
Antiqua vocatur, Ludovicum
nominaverunt, sub clientela S.
Andræ Apostoli, in vtriusque avi,
paterni & materni, memoriam.
Et quia primus masculæ proli
erat, in spes magnas natus, eum
præcipuo studio eduxere parentes.
Sed paucis post annis, per mor-
tem amisso patre, totus in cura
matris fuit, lectissimæ, ac singulari
prudentiâ, & virtute feminæ: cui
tamen ipse parùm attulit molestiæ,
quòd indole docili, seria, ac mo-
desta esset, in omnem virtutem
propensâ; utpote quem DEVS ad
præclara destinatum, copiosâ be-
nedictione maturè prævenerat,
propriè

propri
ipsum
coepen
nis, o
mente
nitusi
volun

C
anno
famili
& sæp
cessib
& qu
fratre
mieba
ptis ve
sticum
ageba
albes
ædem
fereba
rorâ
id ann

propriè suscepto magisterio felicis ipsius animæ: ac simul effulgere cœperunt in eo primi radij rationis, occupatam cœlesti lumine mentem, ad optima quæque divinitus inflammata, secuta est tenera voluntas.

IV.

Certè jam duodecimo fere *Adbue* anno ætatis, magna ei, dulcisque *puer fa-* familiaritas cum DEO fuit: nam, *miliaris* & sæpe interdum in latebris, & recessibus domus, orationi vacabat; & quotidie ante lucem, Andrea fratre, qui in eodem conclavi dormiebat, relicto, sine strepitu sumptis vestibus, in oratorium domesticum se conferebat, & è genibus agebat cum DEO, donec cœlum albesceret. Tum verò se ad S. Pauli, ædem domui suæ vicinam, conferebat, ut sacro, quod ibi sub aurorâ fieri solet, interesset; nullo id anni tempore, vel tempestate

A 3 inter-

intermittendo : semper enim ,
vsque à pueritia , constantissimus
fuit in exercitijs pietatis , quæ semel
assumpserat.

V.

*Moribus
optimis,* Tam sancta initia diei , seque-
bantur actiones perquam con-
cinnæ , nihil ut puerile cerneretur
in illis , sed omnia matura atque
virilia. Et sic frater ejus Andreas ,
tanquam testis oculatus , & socius
individuus , coram ordinarijs co-
gnitoribus causarū , quibus de ser-
vorum DEI honoribus agitur , cum
jure jurando perhibuit , eum à te-
neris ita se divinis obsequijs impē-
dere cœpisse , nihil ut vnquā in eo
notatū fuerit , quod magnæ virtutis
& exempli non esset ; nihil incon-
ditum , nihil uspiam inhonestum.
Quod quidem primis viginti annis
in vividæ & ferventis naturæ ado-
lescente , qualis erat Ludovicus ,
sanè quàm rarum , & singularis
gratiæ

gratiæ divinæ, arque virtutis argumentum est valde notabile.

V I.

Ab eadem dulcissima cum DEO consuetudine, quasi fructus, ex-
titit insignis in tenera illa ætate,
modestia, & compositio morum;
quâ majoribus admirationi, æqua-
libus documento, & reverentiæ
fuit. Ab eadem orta est obedientia, *Exerci-*
& observantia maxima erga ma- *tia pie-*
tatis.
trem; comitas & urbanitas erga
omnes, nulla ut vnquam de illo
esset querela: ab eadem provénit
crebra illa divinorum Sacramen-
torum susceptio, & gustus rerum
divinarum, cùm pro suggestu, vel
familiari colloquio tractarentur:
ab eadem denique radice prodijt
rigor ille, quo corpusculum ten-
nellum vigiliâ, jejunio, ceterâ au-
steritate vexabat, nunquam otio-
sus, omne tempus lectioni, scri-
ptioni, studijs impendendo.

VII.

Atque hæ ipsi deliciæ, præ te-
studine, choreis, lusu, epulisque
fuere, quibus teri solet hæc ætas,
cum dispendio temporis, faculta-
tum, & innocentia. Volupe Lu-
dovico fuit, adire nosodochium,
non adeò remotum à sua domo:
ibi magna cum alacritate, ac sensu,
infirmis porrigere cibum, servire,
solari quâ posset, hortari ad patien-
tiam, proferre suaves piósque ser-
mones; nihil omittere, quo suos
eis dolores levarer: quæ, quicun-
que videbant, accipiebant pro in-
dicio magnæ olim sanctitatis: ut
meritò dici possint de hoc ado-
lescente, quæ de S. Malachia scri-
psit S. Bernardus his verbis: *Agebat
senem moribus, ætate puer, expers
lascivia puerilis. Cùmque ex hoc cun-
ctis esset reverentia & stupori, non
tamen indè, ut assolet, insolentior in-
venieba-*

*In noso-
dochio
servit
infirmis.*

veniebatur, ut qui pauperibus ministraret servilem in modum.

VIII.

Cùm ad scholas itaret, jussit eum mater sororem simul ducere ad acum exercendam; cui accedere solebat alia quædam, bellè morata, eidem operi studens. Has ita modestè ducebat Ludovicus, ac si ad Altare Sacerdotem præcederet religiosus novitius; ità cautè, ut nunquam subiret limina, intra quæ exercebantur puellæ; sed ante januam domus expectabat, donec essent ingressæ; ac similiter, cùm esset redeundum è scholis, expectabat eas, oculis in terram defixis, ut nullam intueretur illarum: id, quod à pluribus cum admiratione notatum est.

Oculorū custodia.

IX.

Decimo tertio ætatis anno, cùm jam nosset legere, literas formare, supputare rationes, Grammaticæ

Studet Gram-
A 5 admo- *Grāma-*

*tica &
Philoso-
phia.*

admotus, intra sesqui annum, felicitate memoriæ, vigore ingenij atque diligentiam, totam exhaustit. Philosophiæ autem studia, in Academia Vallisoletana, Magistro Cueva, emensus, condiscipulos longè præcurrit, primamque lauream ex illa obtinuit. Tum ad

*In Theo-
logia au-
dit Do-
minica-
num, &
Franci-
scū Sua-
rez.*

S. Theologiam audiendam Collegia S. Gregorij, & S. Ambrosij obtinuit, quam in priore PP. Dominicanum explicabant, magna auditorum frequētia; in posteriore Franciscus Suarez, non doctrina magis, quàm vitæ sanctitate conspicuus. Hic animum Ludovici præ ceteris cepit, tum modestia & humilitate, cum excellentiâ doctrinæ & ingenij. Atque hæc prima illi Societatis Jesu instituta cognoscendi, ac diligendi fuit occasio.

X.

Sub idem tempus, cum Ludovicus decimum nonum ætatis annum

num ageret, ac præclaros in Theologia progressus faceret, Vallisoleti Domui Professæ Societatis præpositus est P. Martinus Gutierrez; qui uti Salmanticæ Apostolico spiritu & fervore cõcionatus erat, magno cum fructu plurimorum, in celeberrima illa Academia, permultis ad humanarum rerum contemptum, & religiosam vitam adductis; ita Vallisoleti, verè divinâ eloquentiæ suæ vi, permovere cœpit animos audientium, ut ei non viderentur posse resistere. De quo ipse Ludovicus in vita P. Alvarez, *Afficitur* initio c. 20. sic scribit: *P. Martinus concioni-* Gutierrez, à DEO, Domino nostro, do- bus P. natus fuit altissimo dono orationis, Martini cum magna vi & efficacitate verbo- Gutierrez. rum; ita, ut rationibus, quas afferebat, rez. convinceret ac ligaret intellectus audientium: quod ego ipse adhuc secularis & studiosus Theologiæ Vallisoleti animadverti. Ingressus enim quodam die

die Domum nostram Professam, ut concionem audirem, nesciens, quis eam esset habiturus (fuit autem praedictus Pater) & paulò post, quàm audire inceperam, nesciens quis esset, aut qui vocaretur, aded obstupui spiritum illum, & efficacitatem, quâ loquebatur, ut intra me ipsum dixerim, & nescio, an etiam ore, protulerim, ductus interno sensu, quem in corde habebam: Hic concionator non est, sicut ceteri, sed res quaedam superior. Et quamvis multos alios insignes concionatores omnium Religionum, qui in ea civitate florebant, audivissem, omnes tamen mihi visi sunt valde inferiores respectu ejus, quem audiebam. Hanc etiam opinionem habebant Salmantica communiter viri graves. Nam ad ejus conciones plurimi Doctores & Collegiales omnium Collegiorum, imò aliqui etiam in forma, ex ordine collegiali confluebant. Efficacitate autem suarum rationum multos Studiosos, insignibus

signibus prae-dictis impulsit ad renuntiandum mundo, & statum religiosum amplectendum, quorum non pauci Societatem sunt ingressi. Hæc ibi Ludovicus, quem DEVS opera ejusdem P. Martini Gutierij ad Societatem JESV perduxit, ut Cap. sequente dicitur.

CAPUT II.

LUDOVICI VOCATIO ET ingressus in Societatem.

I.

DUM Ludovicus magnis passibus in studio Theologiæ procedit, DEVS illum ad perfectioris vitæ modum ita validè impulsit, concionibus P. Martini Gutierrez accensum, ut ei certum jam esset in aliqua Religione vitam transigere; sed hoc tulit molestius, quòd ad Societatem JESV se sentiret impelli. Placuit ergo consilium poscere à matre, cujus prudentiæ & pietati

Proponit fieri Religiosus.